

«Παρεμβαίνοντες...»

Τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς «Φῶς λευκό, λαμπερό καὶ ὠραιότατο»

Διηγείται μία εὐλαβῆς χωρική...

«**Μία** Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς εἶχα πάει στὴν Ἐκκλησία καὶ ἀνέβηκα στὸν γυναικωνίτη.

Τὴν ὥρα ποὺ ὁ παπᾶς διάβαζε γονατιστὸς τὶς Εὐχές, ἄκουσα κάτι σὰν βοή νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ Ἅγιο Βῆμα. **Ξαφνικά...** ἓνα Φῶς λευκό, λαμπερό, πιὸ λαμπερό καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο, καὶ ὠραιότατο, παρουσιάστηκε καὶ περιφερόταν μέσα στὸν Ναό, ὅσο ὁ Ἱερέας διάβαζε τὶς Εὐχές. **Ἐγὼ** εἶχα “χαζέψει”. **Ἐμεινα** ἄφωνη καὶ γέμισε μέσα ἡ καρδιά μου ἀπὸ πολλὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία...

Καὶ στὴν τελευταία μεγάλη Εὐχή, αὐτὸ τὸ γλυκύτατο Φῶς, ποὺ ἔμοιαζε πότε μὲ στήλη πυρός-φωτιᾶς καὶ πότε σὰν μιὰ μάζα νέφους, ἀλλὰ πιὸ λαμπρὴ καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιο... δὲν ξέρω πῶς ἀλλιῶς νὰ τὸ πῶ, αὐτὸ τὸ Φῶς –ὦ, Θεέ μου!– τὸ εἶδα πῶς πῆγε καὶ κάθησε στὸ κεφάλι ἐνὸς παπποῦ, θεοσεβοῦς συγχωριανοῦ μου! **Καὶ** εἶπα μέσα μου: “**Αὐτὸς** ὁ παπποῦς εἶναι ἅγιος!”.

Ὅταν τελείωσαν οἱ Εὐχές, τὸ ὀλόλαμπρο αὐτὸ Φῶς μὲ τὴν παράξενη φωτοχυσία ἄρχισε σιγά-σιγὰ νὰ μειώνεται, νὰ λιγοστεύη, νὰ σβήνη, μέχρις ὅτου ὅλα ἐπανῆλθαν στὴν φυσικὴ τους κατάστασι, ὅπως ἦταν πρὶν. **Κι** ἐγὼ γέμισα ἀπὸ λύπη ποὺ ἔφυγε αὐτὸ τὸ Φῶς καὶ χαρὰ πολλὴ ποὺ τὸ εἶδα...».

Ὁ Ἑρανιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

31.5.2020 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου